

Cor Simfònic Femení de Catalunya

DIUMENGE, 29 DE MAIG DE 2016 – 18.00 h

Cicle Coral Orfeó Català

Sala de Concerts

Cor de Noies de l'Orfeó Català (Buia Reixach i Feixes, directora)

Cor Aglepta (Oriol Castanyer, director)

Dones del Cor de l'Auditori Josep Carreras (Xavier Pastrana, director)

Cor Femení Voxalba (Elisenda Carrasco, directora)

Orquestra de l'Auditori Josep Carreras

Xavier Pastrana, director

I

Benjamin Britten (1913-1976)

Sinfonietta, op. 1

1. Poco presto ed agitato
2. Variations, andante lento
3. Tarantella

Johannes Brahms (1833-1897)

Ave Maria, op. 12

Franz Schubert (1797-1828)

Psalm 23 "Gott ist mein Hirt", D. 706

Orquestració: X. Pastrana

II

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

Folk songs for the four seasons

Prologue to the ploughboy

Spring

Early in the spring

The lark in the morning

May song

Summer

Summer is a-coming in and the cuckoo

The spring of thyme

The sheep shearing

The green meadow

Autumn

John Barleycorn

The unquiet grave

An acre of land

Winter

Children's Christmas song

Wassail song

In Bethlehem City

God bless the Master

El Cor Simfònic Femení de Catalunya és una proposta que reuneix tres cors femenins (el Cor de Noies de l'Orfeó Català, el Cor Aglepta i el Cor Femení Voxalba) i les dones del cor de l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca, per tal de comptar amb un cor de veus femenines que pugui afrontar obres simfòniques que requereixin una gran massa coral.

Aquesta iniciativa de l'Orquestra de l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca (OAJC) i del Cor de Noies de l'Orfeó Català, única a dia d'avui, permetrà interpretar obres simfòniques amb tota l'esplendor amb què els compositors les van concebre. El concert serà dirigit per Xavier Pastrana, titular de l'OAJC des de la seva refundació el 2012.

Comentari

El concert d'avui és una oportunitat excel·lent d'escoltar obres poc habituals en les programacions: peces de joventut delicioses d'autors que acabarien a l'olimp de la música (Schubert, Brahms i Britten) i una cantata de Ralph Vaughan Williams plena d'encants i inèdita al nostre país.

Britten va compondre la seva *Sinfonietta* durant l'estiu de 1932. Tenia divuit anys i en feia dos que estudiava al Royal College of Music de Londres, que no li acabava d'oferir allò que ell buscava. Fora del College, Frank Bridge li donava classes particulars de composició, i va ser a ell a qui Britten va dedicar aquesta *Sinfonietta*, estrenada a Londres

el 31 de gener de 1933 en un dels cèlebres concerts organitzats per la violinista Anne Macnaghten i per Iris Lemare, que va ser qui va dirigir l'obra. De fet, aquesta obra va donar l'impuls definitiu a la carrera de Britten com a compositor en ser programada i emesa (en viu) per la BBC el setembre d'aquell mateix any. També va ser la seva primera obra publicada, raó per la qual porta el número 1 d'opus, tot i haver compost altres obres anteriorment. Britten la va concebre com una obra de cambra per a deu instruments solistes (quintet de vent i quintet de corda) i el seu llenguatge esmolat i agosarat ens mostra que els seus referents eren l'avantguarda de l'època: *Història d'un soldat* d'Stravinsky, *Pierrot Lunaire* i especialment la *Simfonia de cambra* d'Arnold Schönberg, a la qual fa tot un homenatge.

Johannes Brahms va ser un bon director de cor i en va dirigir durant tota la vida. Als tretze anys ja en dirigia un a Winsen an der Luhe; es va enamorar de la música coral vivint a casa dels Schumann, que tenien una formidable biblioteca de partitures plena de tresors (Bach, Händel, peces del Renaixement...). El primer càrrec de pes que va tenir Brahms, a Detmold (1857), incloïa dirigir el Cor de la Cort, i dos anys més tard, el maig de 1859, va fundar un cor femení a la ciutat d'Hamburg que va dirigir durant molts anys i per al qual va compondre una desena d'obres que donen fe del nivell excel·lent que va assolir. *L'Ave Maria, op. 12* va ser estrenat per aquest cor el 6 de juny de 1859 a Hamburg en la versió amb orgue, i el 2 de desembre en la versió amb orquestra que sentirem avui. Aquest *Ave Maria* té un aire bucòlic i pastoral, amb un ritme gronxat de 6/8 i una homofonia diàfana i lluminosa. Curiosament, Brahms no hi va incloure la frase final de la pregària, "*peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae*". Curiós i enigmàtic.

Schubert també va tenir una intensíssima relació amb el món coral, i durant tota la vida. Als set anys ja cantava a l'Escolania de Lichtentahl, de la qual va ser soprano solista, i va seguir els estudis al Seminari Imperial de Viena precisament com a membre del cor. El desembre del 1820 va compondre el *Salm XXIII, "Déu és el meu pastor"*, en la traducció a l'alemany que n'havia fet Moses Mendelssohn, figura cabdal del pensament i la cultura jueva germànica (i avi del famós compositor). Escrit per a quatre veus femenines i piano, Schubert el va dedicar a la seva amiga Anna Frölich, directora de l'escola de cant de la Societat Filharmònica de Viena, i a les seves alumnes, i va ser una de les obres més populars i interpretades en vida del compositor. Sobre una base de tresets del piano, les veus evolucionen homofònicament en un estil angelical, de gran lirisme, i amb una gran riquesa de sonoritats que sembla endur-se l'oient cap al cel.

Ralph Vaughan Williams va ser el principal impulsor de la renovació de la música anglesa al segle xx, i ho va fer des d'una visió cosmopolita (va estudiar a París amb Ravel i a Berlín amb Bruch), però també des de les arrels i la tradició, amb la cançó popular i folklòrica com a principal font d'inspiració. A partir del 1903 i en col·laboració amb el seu amic Cecil Sharp, un dels membres fundadors de la Folk Song Society, Vaughan Williams va recollir més de vuit-centes cançons populars, moltes de les quals van ser el material bàsic per confeir diverses obres corals i orquestrals, entre les quals hi ha aquesta deliciosa cantata que sentirem avui, *Folk songs for de four seasons*: un deliciós enfilall de cançons populars en harmonitzacions acolorides i plenes d'enginy, estrenat l'any 1950 i escrit per a cor femení i orquestra en un estil elegant, contingut, i amb un aire molt anglès. Tota una descoberta.

Xavier Chavarria, periodista

Proper concert

La veu damunt les tecles II

DIUMENGE, 05.06.16 – 19.00 h

Petit Palau

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
Jordi Armengol, piano
Josep Vila i Casañas, director

Obres de Obres de: Debussy, Britten, Wolf,
Stenhammar, Fauré, Mompou, Ribó i Monstaltvatge.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
08003 Barcelona
Tel. 93 295 72 00

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCENICAS Y LA MUSICA